

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 lipca 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa C. C.

przeciwko P. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K.

o wynagrodzenie , diety i ryczałty z tytułu podróży służbowych

I. zasądza od pozwanego P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. na rzecz powoda C. C. kwotę 8.540,62 zł netto (osiem tysięcy pięćset czterdzieści złotych sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami z tym, że od 1 stycznia 2016 roku ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od następujących kwot:

- 1.374,60 zł od 1 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 1.710,00 zł od 1 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe
- 2.351,28 zł od 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 600,00 zł od 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe
- 1.349,74 zł od 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 1.155,00 zł od 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 1.260,32 zł netto;

IV. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w(...) kwotę 427,00 zł tytułem częściowej opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony oraz kwotę 3.526,63 zł tytułem kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód C. C. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami wynagrodzenia, diet i ryczałtów za podróże służbowe. W uzasadnieniu podniósł, że był zatrudniony u pozwanego na podstawie umowy o prace na stanowisku kierowcy samochodu

ciężarowego; odbywał podróże do Francji, Holandii, RFN, Belgii i Republiki Czeskiej; pozwany nie wypłacał powodowi wynagrodzenia za pracę w umówionej wysokości - łącznie 12.500 zł, ponadto nie wypłacił diet i ryczałtów - 7500 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że roszczenie powoda jest bezzasadne; wynagrodzenie powoda wynosiło 1680 zł brutto zaś dieta z tytułu podróży służbowej wynosiła 30 zł; pozwany powinien wypłacić powodowi kwotę netto 7556,61 zł wynagrodzenia i 7350 tytułem diet, kwota ta została powodowi wypłacona, z tym że wyrównanie do 14.906,61zł po kontroli PIP.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód zatrudniony był u pozwanego w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 17 lutego 2014 roku do 31 lipca 2014 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Powód przed rozpoczęciem zatrudnienia u pozwanego zapoznał się z informacją dotyczącą istotnych warunków zatrudnienia i ustawą o czasie pracy kierowców.

W firmie prowadzonej przez pozwanego obowiązuje "Informacja dotycząca istotnych warunków zatrudnienia", która określa min. wysokość i sposób przyznawania diet i ryczałtów za podróże służbowe.

DOWÓD: akta osobowe w załączeniu

Pozwany wypłacał powodowi należności przelewem. Wypłacane tak było zarówno wynagrodzenie za pracę, delegacje, ryczałty, a także środki na opłaty drogowe i na paliwo.

Powód przelewem otrzymał łącznie kwotę 21.800 zł. Opisy tytułu przelewu sporządzone przez pozwanego nie pozwalają na ustalenie tytułu przelewu

Według zapisów list płac powód otrzymać miał gotówką netto w 2014 roku w lutym 677,46 zł, w marcu, kwietniu, czerwcu - po 1272,20 zł, w maju - 1276,16 zł, w lipcu - 1831,75 zł (w tym ekwiwalent za urlop wypoczynkowy).

W trakcie zatrudnienia powód wykonywał przejazdy zarówno krajowe jak i zagraniczne.

Przed zawarciem umowy o pracę strony łączyła umowa cywilno-prawna. DOWÓD: historia rachunku k. 6-8

wydruk danych z karty k. 9-81

listy płac k. 102- 109

polecenia wyjazdu służbowego k. 110- 129

zeznania powoda k. 249-250, płyta CD k. 251

pozwanego k. 253-254 płyta CD k. 255

Powód za okres maj, czerwiec, lipiec 2014 roku powinien otrzymać:

- za maj - łącznie 3084,60 zł w tym:

- 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego

- 75 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny

- 27,40 zł tytułem dodatku za godziny nocne
- 720 zł tytułem diet za podróż służbową
- 990 zł tytułem ryczałtów
- za czerwiec - łącznie 2351,28 zł w tym:
 - 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego
 - 409,50 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny
 - 69,58 zł tytułem dodatku za godziny nocne
 - 240 zł tytułem diet za podróż służbową
 - 360 zł tytułem ryczałtów
- za lipiec - łącznie 2504,74 zł (wg. opinii 1349,74zł) w tym:
 - 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego
 - 0 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny
 - 77,54 zł tytułem dodatku za godziny nocne
 - 480 zł tytułem diet za podróż służbową (wg opinii - brak danych)
 - 675 zł tytułem ryczałtów (wg opinii brak danych)

W aktach sprawy brak jest informacji o wypłaconych powodowi bądź w formie przelewu bądź gotówką wynagrodzenia za w/w miesiące.

DOWÓD: opinia biegłej z zakresu księgowości k. 200-227

Pismem z dnia 31 marca 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty należności.

DOWÓD: wezwanie do zapłaty k. 5

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o opinię biegłego z zakresu księgowości, jak również zeznania stron i dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 20.000 zł z odsetkami wskazanymi w pozwie. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, iż wynagrodzenie zostało zapłacone.

Bezsporne w sprawie jest, że powód był zatrudniony u pozwanego jako kierowca samochodu ciężarowego, wyjeżdżał w trasy do krajów Europy, a także na terenie Polski.

Zgodnie z art. 22 i 94 pkt. 5 oraz 78 kp za wykonaną pracę pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, które powinno być wypłacane terminowo, zaś za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje dodatek ustalony w art. 151 kp.

Kluczowym dowodem dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy była opinia biegłego z zakresu księgowości, przy czym biegła szczegółowo dokonała analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, sporządzając przy tym dokładne wyliczenia. Wskazać należy, że strony nie kwestionowały opinii biegłej, zaś pozwany wskazał, że zgadza się z wyliczeniami jednak podniósł, że kwoty wyliczone przez biegłą zostały wypłacone, co wynika z dokumentów dołączonych do akt.

Biegła w sporządzonej opinii wyraźnie wskazała, że powód nie otrzymał wynagrodzenia za maj czerwiec i lipiec 2014 roku.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Według wyliczeń biegłej opartych na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy powód powinien otrzymać:

- za maj 2014 r - łącznie 3084,60 zł w tym:
 - 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego
 - 75 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny
 - 27,40 zł tytułem dodatku za godziny nocne
 - 720 zł tytułem diet za podróż służbową
 - 990 zł tytułem ryczałtów
- za czerwiec 2014r - łącznie 2351,28 zł w tym:
 - 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego
 - 409,50 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny
 - 69,58 zł tytułem dodatku za godziny nocne
 - 240 zł tytułem diet za podróż służbową
 - 360 zł tytułem ryczałtów
- za lipiec 2014r - łącznie 1349,74zł w tym:
 - 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego
 - 0 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny
 - 77,54 zł tytułem dodatku za godziny nocne

- brak danych do wyliczenia należności tytułem diet za podróż służbową i ryczałtów.

Mając na uwadze opinię biegłej, w szczególności fakt, że w biegła wskazała, że powód w lipcu 2014 roku odbywał podróże służbowe jednak brak jest danych umożliwiających wyliczenie diet i ryczałtów - Sąd ustalił, przyjmując średnią z dwóch poprzednich miesięcy, że za lipiec 2014 roku tytułem diet powodowi należy się kwota 480 zł i tytułem ryczałtów - 675 zł. Wskazać należy, że to na pracodawcy spoczywa obowiązek prowadzenia prawidłowej dokumentacji i powód nie może ponosić konsekwencji przedstawienie niepełnej dokumentacji przez pozwanego. Zgodnie zaś z treścią art. 233 §2 kpc sąd według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, ocenia jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu.

Mając powyższe na uwadze ustalono, że powód powinien otrzymać w spornym okresie: - za maj 2014r - łącznie 3084,60 zł w tym:

- 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego

- 75 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny

- 27,40 zł tytułem dodatku za godziny nocne

- 720 zł tytułem diet za podróż służbową

- 990 zł tytułem ryczałtów

- za czerwiec 2014r - łącznie 2351,28 zł w tym:

- 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego

- 409,50 zł tytułem wynagrodzenia za nadgodziny

- 69,58 zł tytułem dodatku za godziny nocne

- 240 zł tytułem diet za podróż służbową

- 360 zł tytułem ryczałtów

- za lipiec 2014r - łącznie 2504,74 zł w tym:

- 1272,20 zł tytułem wynagrodzenia zasadniczego

- 77,54 zł tytułem dodatku za godziny nocne

- 480 zł tytułem diet za podróż służbową

- 675 zł tytułem ryczałtów.

Wobec powyższego ustalenia to na pozwanym jako pracodawcy spoczywał obowiązek wykazania, że kwoty te powód otrzymał. Pozwany powołał się na dołączone do akt sprawy wydruki historii rachunku bankowego powoda podnosząc mylnie zatytułowanie tytułów przelewów nie przeczy rozliczeniu się stron, ponadto dopłacił powodowi po kontroli PIP 1314,55 zł tytułem pracy w nadgodzinach i zaległe wynagrodzenie.

Podkreślić jednak należy, że opisy tytułów przelewów sporządzone przez pozwanego nie pozwalają na ustalenie tytułu przelewu. Skoro wcześniej strony łączyła umowa zlecenia i rozliczenia pomiędzy stronami dotyczyły także tej umowy, to w opisach powinno być zaznaczone tytułem jakiej należności jest dokonywany przelew. Nie można nie zauważyć, że dokumentacja dotycząca wynagrodzeń powoda (listy płac i polecenia wyjazdów służbowych) nie pokrywa się z wysokością przelanych kwot; ponadto z list płac wynika, że wynagrodzenie ma być zapłacone gotówką, a nie

przelewem, zaś sam pozwany zeznaje, że wynagrodzenie wypłacał przelewem. Nie jest logiczne zeznanie pozwanego, że dokonując przelewu wynagrodzenia zawsze zaokrąglął należne kwoty. Np. za V 2014r wg list płac i poleceń podróży służbowych miało być 1264,32 zł netto wynagrodzenia, 1714 zł diety i ryczałtu za podróże oraz 30 zł ekwiwalentu za odzież - łącznie 2558,70 zł, zaś przelewy dokonane w maju to 1500 zł zatytułowane "luty". Nawet przy zaokrągleniu wypłacanych kwot musiałyby one mniej więcej odpowiadać kwotom naliczonym za poszczególne miesiące a tak nie jest. Takie nieścisłości występowały w każdym miesiącu trwania stosunku pracy. Analizując wysokość przelewanych powodowi kwot, należne powodowi kwoty i zeznania pozwanego, że na konto przelewał także należności związane z podróżami służbowymi - na benzynę i opłaty drogowe (bo nie ufał powodowi i nie dawał karty paliwowej) oraz że jedno tankowanie - jak wynika z zeznań pozwanego - to kwota 5000 zł, to nie można uznać tych dowodów za wystarczające do ustalenia, że powód otrzymał wynagrodzenie za sporne miesiące (skoro na jedno tankowanie pozwany przewał 5000 zł i nie wpisywał w tytule przelewu że to jest na benzynę).

Wskazać należy, że z historii rachunku na które powołuje się pozwany nie wynika, tytułem jakich rozliczeń przelewane były konkretne kwoty. Pozwany w swoich zeznaniach wskazał, że dokonując przelewów nie zawsze poprawiał tytuł przelewu i wtedy automatycznie był zapis taki jak poprzednio. Wyjaśnienia te nie są wiarygodne. Z wyciągu bankowego wynika, że np. przelewy w dniach 19 II i 14 III 2014 r jako tytuł wpisano "styczeń", zaś poprzednio był grudzień, więc przy przelewie z 19 II pozwany zmienił tytuł przelewu wpisując inny miesiąc, przelew w dniu 20 III był z innego konta więc i tu je mogło dojść do automatycznego przekopiowania przez system tytułu przelewu, 28 III znowu zmieniono tytuł przelewu na "luty" i tak samo były opisane kolejne przelewy (z 14, 30 IV, 20 V); kolejny przelew w dniu 2 VI już był zmieniony tytuł na "marzec 2 tys", kolejny w dniu 16 VI "03/14", 27 VI i 9 VII - " (...)".

Podkreślić należy, że to na pracodawcy spoczywa obowiązek właściwego prowadzenia dokumentacji związanej z zatrudnieniem pracowników, w tym także dotyczących wypłat. Skoro na to samo konto były wypłacane powodowi należności za umowę zlecenia, następnie z umowy o pracę (w tym i wynagrodzenia i diety) a także środki na koszty podróży służbowych (na benzynę i opłaty drogowe) to obowiązkiem pracodawcy jest jakie prowadzenie rozliczeń, aby można było ustalić jakie kwoty pracownik otrzymał tytułem jakich należności. Konsekwencją braku prawidłowej dokumentacji jest uznanie, że kwot, które nie wynikają z tytułu przelewów powód nie otrzymał. Taki sposób prowadzenia rozliczeń nie pozwala bowiem na dokładne ustalenie jakie kwoty powodowi wypłacono tytułem których należności.

Tym samym skoro z opinii biegłej wynika, że powód wynagrodzenia za okres maj-lipiec 2014 roku nie otrzymał, należało zasądzić na rzecz powoda wynagrodzenie w kwocie 8540,62 zł. natomiast powód nie wykazał w żaden sposób, że należy mu się wynagrodzenie wyższe niż wynikające z opinii biegłej.

Mając powyższe na uwadze, należało zasądzić od pozwanego 8.540,62 zł netto wraz z ustawowymi odsetkami z tym, że od 1 stycznia 2016 roku ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od następujących kwot:

- 1.374,60 zł od 1 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 1.710,00 zł od 1 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe
- 2.351,28 zł od 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 600,00 zł od 1 lipca 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe
- 1.349,74 zł od 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia,
- 1.155,00 zł od 1 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty - tytułem diety i ryczałtu za podróże służbowe, zaś dalej idące powództwo oddalono jako bezzasadne.

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 100 kpc koszty postępowania wzajemnie zniesiono mając na uwadze wynik procesu i koszty poniesione przez strony.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 j.t.) pracownik wnoszący powództwo nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych i wydatków. Mając na względzie wynik procesu obciążono pozwanego opłatą od pozwu w wysokości proporcjonalnej do części w której pozwany przegrał proces. Zgodnie z treścią art. 113 ust.1 ustawy z 28 VII 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i 103 kpc obciążono pozwanego kwotą 3526,63 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłej mając na względzie nie tylko wynik procesu ale także jego przebieg. To pracodawca zobowiązany był do prawidłowego i czytelnego prowadzenia rozliczeń i na żądanie Sądu powinien takie wyliczenia przedstawić. W niniejszej sprawie pozwany takich wyliczeń nie przedłożył (gdyż dołączone dokumenty były niespójne), co spowodowało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego. Tym samym, zachodzi okoliczność wskazana w art. 103 kpc zezwalająca na możliwość obciążenia strony kosztami niezależnie od wyniku sprawy.